

Også denne proces vil vi deltage i. Men vi vil gerne med det samme melde ud, at vi ikke mener, at vi som parlamentarikere skal flytte titusinder eller for den sags skyld hundredtusinder af kroner mellem diverse nordiske konti. Det er en opgave for dem, som fremlægger budgetforslaget, nemlig ministerrådet. Nordisk Råds opgave er hovedsagelig at udstikke de politiske retningslinjer for, hvor midlerne skal satses.

Det er således vores håb, at man i de kommende års budgetter vil følge op på den tendens, som har kunnet anes allerede i år, ved tilførsel af øgede ressourcer til de nævnte satsningsområder. Men det har ikke været udpræget nok. Der må langt mere radikale omlægninger til. Vejviseren til, hvor de nødvendige ressourcer kan findes, ligger som nævnt i rapporten om nordisk nytte.

Budgetudvalget i Nordisk Råd fastlægger hvert år det, man kalder en kontrolopgave. Man kan vel nærmest sammenligne det med en politisk revision af det nordiske samarbejde. Her afventer vi med interesse resultatet.

Kontrolopgaven, som blev besluttet i år, handler således – fuldt i tråd med ønsket om en øget politisering af Nordisk Råd – om at få afdækket, hvordan og hvor godt Nordisk Råds arbejde er forankret i de nationale parlamenter, i hvor høj grad beslutninger og debatter i Nordisk Råd får indflydelse på den politik, der føres nationalt.

Interessen for kontrolopgaven skal ikke så meget fokusere på, hvordan det har været, og hvilke fejl der eventuelt er begået. Analysen skal derimod bruges til at overveje, hvordan vi fremover kan sikre et bedre fodslag mellem, hvad der drøftes i Nordisk Råd, og de resultater, som det medfører nationalt.

Sessionen i Kuopio er, som det er fremgået, et farvel til det gammelkendte Nordisk Råd og et velkommen til det nye. Dagsordenen er præget af nyt og gammelt. Den konservative folketingsgruppe håber, at debatterne særlig vil blive præget af visionerne for fremtiden, og vi vil gerne afslutningsvis takke ministeren for denne lejlighed til at debattere det nordiske samarbejde i Folketinget.

Kristen Touborg (SF):

I SF er vi uenige i, at udvalgsstrukturen skal være geografisk afgrænset, altså bygget op som søjler. Vi ønsker, at udvalgene skal arbejde på tværs af geografiske skel. Man kan f.eks. van-

skeligt afgrænse energi- og miljøpolitik til kun at omfatte enten EU eller Nordens nærområder. Miljø er både nær, Nord og EU. Der vil være en række politiske sager, som ikke lader sig gruppere efter den tredeling, der er foreslået.

Med den foreslåede udvalgsstruktur kan man forudse problemer på en lang række forskelligartede sagsområder. Det betyder sandsynligvis i realiteten en række ad hoc-udvalg, komiteer, arbejdsgrupper osv. Det er jo i al fald i strid med sædvanlig udvalgsstruktur i Danmark. Jeg ved mindre om, hvordan udvalgsstrukturen er i det øvrige Norden, må jeg erkende, men det er i al fald i strid med den sædvanlige danske struktur.

Derfor tror vi, at virkeligheden vil vise, at strukturopbygningen ikke duer; så konsekvensen bliver sandsynligvis snarlige ændringer.

Budgetforslaget for 1996 er reduceret med ca. 1½ pct. Det er regeringens opfattelse, at forslaget afspejler et nødvendigt politisk kompromis. Man erkender dog samtidig, at man ikke har været i stand til at leve op til reformgruppens forslag om, at der inden sessionen i Kuopio skulle foretages en politisk vurdering af de mere end 40 fællesnordiske institutioner med henblik på at undersøge, om institutionerne lever op til kravet om nordisk nytte.

Efter SF's opfattelse er det fornuftigt ikke at fare så hurtigt frem med reformer af institutionerne, at man risikerer, at resultatet bliver hovedløst og ødelæggende for de områder, vi ønsker bevaret eller styrket. Vi kan tilslutte os, at reformgruppens rapport sendes til høring i samtlige institutioner, så det bliver muligt også at tage de nødvendige personalepolitiske hensyn. Samme procedure burde jo nok have været fulgt før beslutningen om strukturændringen, synes vi.

SF er interesseret i at styrke Nordens nærområder, herunder Østersøsamarbejdet. Vi finder, at der bør etableres et sekretariat for Østersø-samarbejdet under Nordisk Råd.

Energisamarbejdet er ikke nævnt i redegørelsen. I SF ønsker vi at få opprioriteret samarbejdet om miljø- og energiområdet.

Det fremgår af redegørelsen, at samarbejdet i det arktiske område er kørt fast, men der er ingen nærmere forklaring eller begrundelse. Hvad er problemet? Kan vi få en uddybende forklaring?

Efter SF's opfattelse bliver det en uhyre vigtig opgave for Nordisk Råd at sætte fokus på sikkerhedspolitikken. Det, der i dag truer vores